

Sydämellä ja sielulla

En syntynyt Palestiinassa,
mutta kuulun kansaani — sydämellä ja sielulla.

Kuuluvuus ei kirjoitu papereihin,
eikä se synny rajoista.
Kuuluvuus kirjoitetaan sydämeen.
Kuuluvuus kannetaan sielussa.
Kuuluvuus todistetaan rakkaudessa, uskollisuudessa ja uhrauksessa.

En ole koskaan seissyt Gazan rannalla katsomassa auringon laskevan mereen.
En ole koskaan kulkenut Jerusalemin kukkuloilla, jotka loistavat auringon valossa.
En ole koskaan poiminut oliiveja sen ikivanhoista lehdoista.
En ole koskaan rukoillut Al-Aqsan piholla, sen ajattomien holvien ja ikuisen taivaan alla.

En ole koskaan herännyt lentokoneiden jylinään.
En ole koskaan paennut tuhoutuneiden talojen raunioista.
En ole koskaan haudannut lapsiani rikkinäisten tähtien valossa.
En ole koskaan koonnut rakkaideni jäänteitä muovipussiin.

Ja silti — jokainen haava on haavoittanut minua.
Jokainen epäoikeudenmukainen kuolema on painanut rintaani.
Jokainen orvon huuto on järisyttänyt minua.
Jokainen äidin kyynel on vaientanut minut.
Jokainen isän rukous on vahvistanut minua.
Jokainen lapsen toivo on kohottanut minut.

Heidän haavansa ovat minun haavani.
Heidän sitkeytensä on ylpeyteni.
Heidän toivonsa on voimani.
Ja heidän asiansa on velvollisuuteni.

En seiso heidän joukossaan vieraana.
En puhu heistä ulkopuolisena.
Seison sukulaisena.
Seison perheenä.
Seison ainutlaatuisena, mutta en koskaan yksin.
Seison ainutlaatuisena kuten nimeni, ja yhtenä kansani kanssa kuten kohtaloni.

Minua ei sido heihin maa, vaan rakkaus.
Ei ohimenevä sattuma, vaan määrätty kohtalo.
Ei kapea kansalaisuus, vaan laaja kansa.

En taistele aseilla, vaan sanalla.
En vastusta vihalla, vaan totuudella.
Ja puolustan kansaani niin kuin naarasleijona puolustaa pentujaan:
rakkaudella, joka ei heikkene,
rohkeudella, joka ei murru,
uskollisuudella, joka ei lepää ennen kuin pienet ovat turvassa.

Totuus on miekkani.
Oikeudenmukaisuus on kilpeni.
Kärsivällisyys on haarniskani.
Ja näiden kanssa en koskaan antaudu.

En syntynyt Palestiinassa,
mutta Palestiina syntyi minussa.
Ja pysyn kansani rinnalla —
kunnes epäoikeudenmukaisuuden kahleet murtuvat,
kunnes oikeudenmukaisuus virtaa maan halki kuin joki,
kunnes rukouskutsu kaikuu vapaana jokaisesta minareetista,
kunnes turvallisuus — totuuden turvallisuus — palaa profeettojen ja marttyyrien maahan.

Ja sanon: en unohda.
En vaikene.
En käännä kasvojani pois.
En tänään. En huomenna. En koskaan.

Muistan marttyyrit.
Kunnioitan lujia.
Kannatan asiaa.
Varjelen toivoa.
Ja taistelen — sanalla, totuudella, sielulla —
kunnes Jumalan lupaus täyttyy
ja sorretut perivät maan.